

стигнѣ до срѣдни-ты и сѣверны-ты страны на Азіѣ, обихо-ди кыркызы-ты и калмукы-ты степи и задѣле ся до самы-ты предѣлы на Монголскѣ-тѣ землѣ, и всѣдѣ съ еднѣ неуморимѣ ревность гоняше и забѣлѣжяше всичко това, кое-то могло да изясни нѣкой съмнителенъ въпросъ, или да от-крые нѣчто ново по наукѣ-тѣ.

По-главны-ты заключенія на туй пжтуваніе изложи въ книгѣ-тѣ, кої-то обнароди въ 1843 подъ заглавіе: *Срѣдо-точна Азія; издырванія по планински-ты брѣда и срав-нителна климатология.*

Отъ 1830, Хумболдтъ прави само нѣкон частни пжту-ванія по Англіѣ, Германіѣ и Франції. Парисъ бѣ за него едно второ отечество. Той го посѣщаваше чисто и имаше голѣмы сношениа по Салоны-ты и съ Института. Прочутый Араго бѣ единъ отъ пріятели-ти му, и нѣкон отъ най-уче-ны-ты Френцы имахъ постоянно сношение съ него. Като ся остави отъ длѣгы-ты и мѣчны-ты пжтуванія, той никакъ не ся оставилъ отъ наукѣ-тѣ, коя-то му бѣ стала страсть и го прослави. Отсрѣдь Берлинъ и отъ брѣгове-ты на Езеро Тегель, той непрѣстаяше отъ да неоглядва успѣхы-ты на Географії-тѣ и на Естественни-тѣ Исторіѣ. Той знаєль всички-ты Европейски языци, дори и нѣкон Азіятски; прі-маль запинки, писма, книги отъ всички страны на Земно-то клѣбо, насрѣдчиваъ и подкрѣплювалъ великудушино всички научни прѣдпріятія.

Божій промыслъ покровителствувахъ той благороденъ животъ, толкози отаденъ на наукѣ-тѣ. Старецъ на седымъ-десѧть и седымъ години, Хумболдтъ работаше прилѣжно всякой день. Прѣди нѣколко години сврши своя *космосъ* едно знаменито съчиненіе.

„Сѫществуваніе-то на велики-ты хора, казза поеть-ть Лонгфелловъ, ны учи да употреблявамы така благородно живота си, что-то кога оставимъ този свѣтъ, да можемъ да оставимъ отъ него нѣкој и другъ дырж по пѣська на врѣмѧ-то.“

Цѣлый животъ [на Хумболдта ны дава туй мѣдро по-ученіе.

(Прѣвель А. Г. Начевъ.)